

Majja ÉS MOLLI

EMMA WUNSCH

A HERCEGNŐ ÉS AZ egyáltalán NEM hercegnő

ILLUSZTRÁCIÓ: JESSIKA VON INNEKEDNER

MAJA HERCEGNŐ NEM AKAR SULIBA MENNI.

Inkább cipőket vásárolna, partikat szervezne,
és a kastélyukat díszítené.

MOLLI ALIG VÁRJA AZ ISKOLA KEZDETÉT.

Imádja a szabályokat, a furcsa dolgokat, az állatokat
és a jó jegyeket. Odavan még a kemény főtt tojásért is.

A két lány szinte mindenben különbözik egymástól, kivéve abban, hogy nem kedvelik a másikat. Amikor az első sulis hét azzal végződik, hogy Molli nem kap meghívást a Királyi Szülinapi Bulira, a lány eldönti, hogy nem hagyja annyiban ezt az igazságtalanságot, és tönkreteszi a hercegnő szülinapi buliját. Ám terve olyan nem várt fordulatot hoz, amelyre sem ő, sem Maja nem számított. Végül rá kell jönnie, hogy a bosszú mindig rossz megoldás.

„Annyira örülök, hogy Maja és Molli
végül barátok lettek! Csodás mese.”

Léna

„Én is olyan akarok lenni, mint
Maja, mert imádom a rózsaszínt!”

Barbi

Maja[👑] ÉS MOLLI

EMMA WUNSCH

A HERCEGNŐ^{''} ÉS AZ egyáltalán NEM hercegnő

← részlet →

1.

MAJA HERCEGNŐ NEM AKAR ISKOLÁBA JÁRNI

Ez volt Maja hercegnő első napja a suliban. Korábban még egyszer sem járt iskolába, és a legkevésbé sem akart odamenni.

De bizony menni fog!

Csak egy órával korábban történt, hogy a szülei, a király és a királyné felébresztették, és így szóltak: – Ideje iskolába menni!

Maja először azt hitte, hogy álmodik. Ő hercegnő! Egy hatalmas kastélyban él, amely cifra és drága dolgokkal van tele. Őt nem szokták felébreszteni, hogy iskolába küldjék. Van neki egy csodás udvari tanító nénije, Cornelia asszony, aki délben szokott jönni, egykor elszundít, és pontban kettőkor távozik.

Ámde nyilvánvalóan megváltoztak a dolgok.

Hiszen itt van. A hátsó ülésen gubbaszt egy luxusautóban, amely robotg vele az iskola felé.

Maja anyja, akit a hercegnő FM-nek szólított (ami a Felséges Mami rövidítése), megszorította a lánya kezét.

– Tetszeni fog neked – súgta FM, miközben Blake, a luxusautó sofőrje befordult egy parkolóba,

amelynél egy táblán ez a felirat állt: HEGYFOLYÓVÖLGYI
ÁLTALÁNOS ISKOLA.

A hercegnő megrázta a fejét. Tudta, hogy ő bizony kimondottan utálni fogja az iskolát.

A HERCEGNŐ KISZÁLL AZ AUTÓBÓL

Amint a királyi luxusautó megállt, egy kunkorodó bajszú, magas férfi szaladt oda hozzájuk.

– JÓ REGGELT! – mennydörögte a magas férfi.
– FISH IGAZGATÓ VAGYOK! – Egy meglehetősen vaskos könyvet szorított a mellkasához.

– Szívből örülök, hogy megismerhetem – mondta FM. Majára nézett, aki a lábát bámulta, és azon tűnődött, vajon mi fog történni a szépséges cipőjével. Majának volt egy olyan érzése, hogy az iskola tele van sárral, homokkal és ragacccsal, amelyek mindegyike tönkretelheti az ő gyönyörű cipőjét.

– EZ A HEGYFOLYÓVÖLGYI ÁLTALÁNOS ISKOLA HÁZIRENDJÉNEK EGY PÉLDÁNYA. AZ ISKOLA MINDEN EGYES SZABÁLYÁT TARTALMAZZA. NAGYON HASZNOS – bömbölte Fish igazgató, feltartva a vaskos könyvet.

– Köszönjük – válaszolta FM.

– MOST PEDIG GYERE, BEMUTATLAK A TANÍTÓDNAK! – ordította Fish igazgató. – HÉT ÓRA NEGYVENKETTŐ ELŐTT RENDSZERINT NEM SZOKTUK BEENGEDNI A TANULÓKAT, DE MIVEL TE ÚJ DIÁK VAGY, NEM SÉRTED MEG A NEGYVENHATOS SZÁMÚ SZABÁLYT.

Ha Maja hercegnő fel is figyelt arra, milyen hangosan beszél Fish igazgató, nem adta jelét ennek. Továbbra is a cipőjét nézve követte FM-et és Fish igazgatót a Hegyfolyóvölgyi Általános Iskola épületébe, amely főtt tojás visszataszító szagát árasztotta, amit a hercegnő utált. Amikor elég idős lett ahhoz, hogy beszélni tudjon, betiltotta a kastély falai között a főtt tojást.

A hercegnő visszatartotta a lélegzetét, miközben az igazgató elhaladt velük a (zokniszagú) tornaterem, a (hagyma- és áporodotthal-sza-

gú) irodája, valamint a (vidámság- és fahéjillatú) könyvtár mellett. A menzánál balra fordult, és továbblépdeltek a folyosón, mígnem egy teremhez értek, melynek ajtaján egy táblán világossárga betűkkel ez a felirat állt: 3B.

– HÁROM BÉ! – kiáltotta Fish igazgató. – MAJA, EZ AZ OSZTÁLYTERMED!

– És én foglak tanítani – szólt az ajtóból egy barna hajú, fiatal nő. – Miss Happy vagyok. – Megnyugtató és vidám volt a hangja.

– Majának nem erőssége a helyesírás – jegyezte meg FM. – Valószínűleg matekból és környezetismeretből is vannak hiányosságai. – FM nem tudta, hogyan is magyarázza el Cornelia asszonyt Miss Happynek, így hát a lányára pillantott, aki nem figyelt rá, mert még mindig lefelé bámult.

Ilyen szép cipőnek – gondolta a hercegnő – *nem lenne szabad iskolában lennie.* A magas sarkú, rózsaszín, csillogó cipő arra volt hivatott, hogy báltermek padlóján vagy vörös szőnyegeken lépdeljen, nem főtt-tojás-szagú folyosókon!

– MISS HAPPYNÉL REMEK KEZEK BEN LESZEL – mennydörögte Fish igazgató. – DE MOST MENNEM

KELL. JÖNNEK A GYEREKEK! – Gyakorlatilag (de azért nem teljesen) futásnak eredt. A *Hegyfolyó-völgyi Általános Iskola Házirendje* szerint a futás a kettes számú szabály megsértésének minősült.

– Hadd mutassam meg a termünket, Maja! – mondta Miss Happy kedvesen, de határozottan.

Maja végül felemelte a tekintetét a lábáról, és belépett a terembe, amelynek szerencsére nem volt semmilyen szaga. FM egy lépéssel lemaradva követte.

– Nagyszerű évnek nézünk elébe – mondta Miss Happy. – Imádni fogod a 3B-t.

Maja az előtte álló nőre meredt. Soha nem fogja szeretni a 3B-t, nem hogy imádni! Közben Miss Happy olvasósarkokról és tudományos központokról beszélt, a hercegnő feje megfájdult. Kipillantott az ablakon az üres játszótérre. Valószínűleg ki kell majd mennie oda, gondolta, és felkavarodott a gyomra.

Maja gyerek létére nem szerette az olyan gyerekes dolgokat, mint a mászókázás, a jégkrém vagy a fogócskázás. A körömlakkokat szerette, a cipőket, a cipővásárlást, a bútorok átrendezését, a ruhákat, a ruhavásárlást, a bútorok újra átrendezését és a multságok tervezgetését. Továbbá szeretett csendben lenni.

Tökéletesen elégedett volt Cornelia asszonnyal, aki nagyjából egy évszázad óta volt udvari tanító néni. Cornelia asszony gyakran megfélekedzett róla, hogy olyan dolgokat tanítson, mint a matek, a helyesírás vagy a környezetismeret. Szeretett porcelánmotívumokról és régiségekről beszélni, és soha nem tette szóvá, ha Maja óra alatt, miköz-

ben gyakran porcelánmotívumokról és régiségekről volt szó, felkelt kifesteni a körmét, vagy vett egy habfürdőt. Ámde Cornelia asszony most úgy döntött, hogy nyugdíjba vonul (hogy a régi porcelánmotívumaival foglalkozhasson).

Maja tudta, hogy az üres, csendes játszótér hamarosan tele lesz sikongató, kiabáló gyerekekkel. Nem töltött sok időt gyerekekkel és/vagy játszótérekkel, és nem is akart.

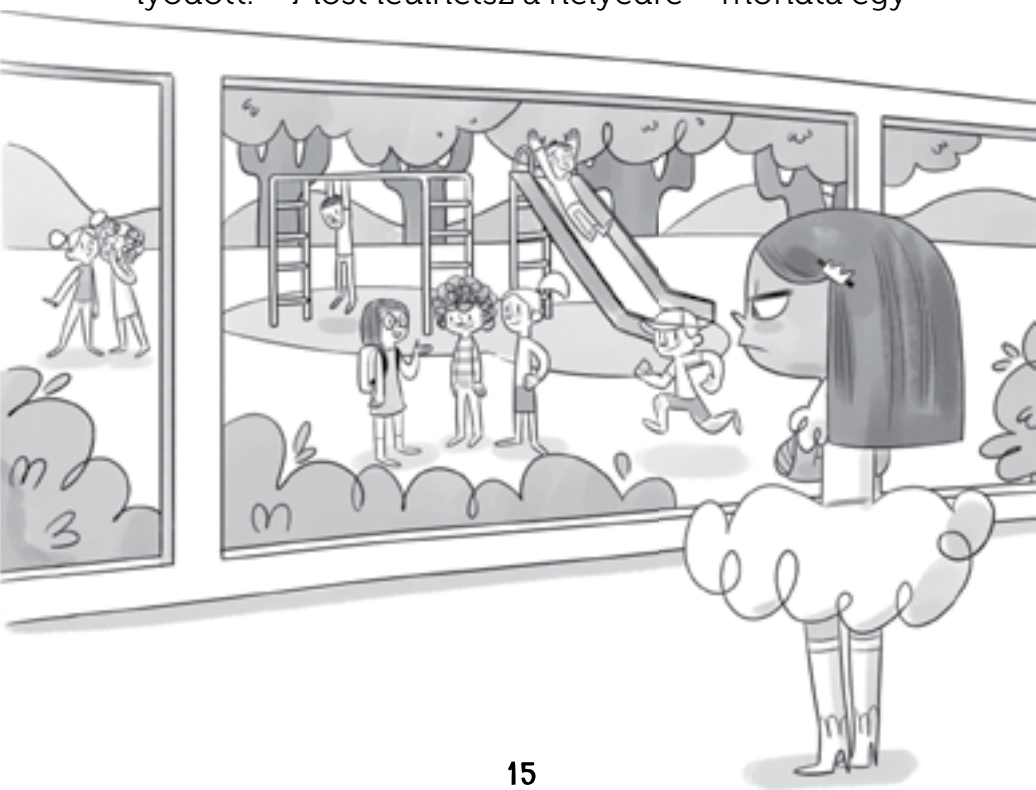
Az anyjára nézett, de FM-et túlságosan lekötötték Miss Happy szavai, semhogy észrevegye. A hercegnő megdörzsölte a fejét, és ismét kipillantott az ablakon. Pontosan az történt, amitől félt: milliónyi gyerek tódult a játszótér felé, akik rikító, egymáshoz nem illő színű ruhadarabokat viseltek. Pettyes, csíkos és kockás holmikát, és gyalog, motorral és autóval érkeztek. Továbbá biciklivel és busszal. A kicsik némelyike sírt, és megpróbált elbújni, miközben a nagyobbak a barátaiknak kiabálva vonultak.

Barátok – gondolta a hercegnő megborzongva. Soha nem talált közös témát a vele egykorúakkal. Mi van, ha azt akarják majd, hogy csináljon

velük valami szörnyűséget, például kergetőzőn vagy kapaszkodjon fel a mászóka tetejére? A hercegnő elakadó lélegzettel nyelt egyet.

Maja nézte, ahogy Fish igazgató egy hatalmas mappát szorítva a mellkasához a játszótér közepére vonul. Amikor a gyerekek meglátták, sietve girbegurba sorokba rendeződtek.

Maja zúgó fejjel, zakatoló szívvel és összeránduló gyomorral elfordította tekintetét a játszótérről, és a tanító nénijére nézett. Miss Happy elmosolyodott. – Most leülhetsz a helyedre – mondta egy

padra mutatva a terem bal hátsó részében, amelyen egy címkén ez állt: *Maja Rose Lapointstetta*. FM odavezette a hercegnőt, adott egy puszit a feje búbjára, és pompás napot kívánt neki.

Rendkívül fülsértő csengő kezdett csörömpölni, rémisztő hangerővel. Maja hercegnő megrettenve zökkent le a helyére, és nézte, ahogy az anyja távozik. A hercegnő korábban sosem járt iskolában, de tudta, hogy pillanatokon belül egy csapat hangos gyerek érkezik a terembe, és tudni akarják majd, mi az ördögöt csinál ő ott.